

Mulighed for en Forandring af dette efter min Mening for Danmark meget uheldige Forhold. Naar f. Eks. afskaarne Blomster fra Drivhus kan henføres til det, som er smittefarligt, og som kan udbede Mund- og Klovesyge, kan med lidt god Villie saa godt som alle danske Udførselsprodukter henføres under den Kategori.

Medens jeg er ved Handelsforholdene og Arbejdsforholdene, er der en Sag, jeg ikke kan undlade at berøre. Paa Arbejds-mændenes Arbejdsløshedskasses Delegeretmøde udtalte den vedkommende Formand ifølge „Social-Demokraten“ følgende: „Kristeligt Dansk Fællesforbund“ har længe arbejdet energisk paa at faa Anerkendelse af en Arbejdsløshedskasse, som i særlig Grad skulde være vendt mod os, men under det nuværende Ministerium er der ingen Fare i saa Henseende“. Det er meget rigtigt, at „Kristeligt Dansk Fællesforbund“ gerne vilde have en Arbejdsløshedskasse anerkendt, men jeg ved intet om, at den særlig skulde være vendt mod Arbejds-mændene. Mon den Udtalelse ikke godt kan skrives paa Agitationens Konto? Jeg vilde gerne spørge den højtærede Socialminister, om han vil underskrive den citerede Udtalelse, at saa længe den nuværende Regering sidder, kan en saadan Kasse ikke ventes anerkendt. Er det dog ikke saaledes, at „Kristeligt Dansk Fællesforbund“, naar det opfylder alle de Betingelser, der kræves til Oprettelse af en saadan Kasse, har samme Ret som de andre? Jeg kunde fristes til at sige: Er Loven ikke ens for alle, og er Regeringen ikke en Landsregering? Ligger det ikke i den af mig citerede Udtalelse af Formanden ved Delegeretmødet, at man, naar man ikke er Socialdemokrat eller Medlem af en socialistisk Fagforening, ikke kan vente at opnaa samme Ret som disses Medlemmer gennem det nuværende Ministeriums Administration? Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, om den højtærede Socialminister vilde udtale sig om dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at denne Udtalelse fra vedkommende Formand ikke bør staa uimodsagt. Derfor har jeg tilladt mig at stille dette Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg tillade mig at omtale et Par Sager, der vedrører Fyn. For det første vil jeg gerne anbefale, at et lille Beløb paa Finanslovsforslaget, 1 800 Kr., til Foreningen „Ungdoms Vel's Læringshjem „Seden Enggaard“ ved Odense maa blive bevilget. Beløbet skal anvendes til Udvidelse af det Hjemmet tilhørende Snedkerværksted. Naar man ved, hvilket godt og

solidt Arbejde der gøres paa Hjemmet for at hjælpe de vanartede unge Mennesker til at blive nyttige Samfundsborgere, maa man indrømme, at Beløbet er meget beskedent. Endvidere vil jeg henstille til den højtærede Socialminister, om Betalingen for de af Kommuner og lignende Institutioner paa Hjemmet anbragte unge Mennesker ikke kunde forhøjes i Lighed med Statsanstaltens Takster eller dog noget deropimod. For Øjeblikket ligger disse Takster betydelig højere.

Ligesom i Fjor maa jeg ogsaa i Aar omtale Spørgsmaalet om den fynske Landsret. Som det vil være den højtærede Justitsminister bekendt, er det ikke Meningen at søge en selvstændig fynsk Landsret oprettet, men at søge en saadan Ordning gennemført, at Retsmøderne, for at der ikke skulde paaføres Parterne større Ulejlighed eller Udgifter end nødvendigt, for Fyns Vedkommende fremtidig afholdtes i Odense. Denne Ordning kunde opnaas derved, at Fyns Stift lagdes ind under Søndre Landsret, at der altsaa blev en Slags Filial af denne med faste Retsmøder i Odense, eller derved, at en lignende Ordning blev truffet med Østre Landsret. Da en saadan Ordning ikke kræver flere Dommere, og der findes Lokaler i Odense nye Tinghus, vil den af mig her skitserede fynske Landsret som Filial af en af de nuværende Landsretter kunne oprettes, uden at man bryder Principet om de store Landsretter, som Juristerne anser for et Gode, og uden nævneværdigt forøgede Udgifter for Statskassen. Der er i store Kredse paa Fyn et stærkt Ønske om denne Ordning, og jeg skal paa ny tillade mig at anbefale Sagen til den højtærede Justitsministers velvillige Overvejelse.

Derefter vil jeg gerne omtale visse Forhold vedrørende Kirkeministeriet. Først nogle Sammenlægninger af Præsteembeder, som Kirkeministeren i den senere Tid har foretaget paa Fyn. Det samme er ogsaa foretaget eller forsøgt foretaget andre Steder her i Landet; men jeg skal i dette Tilfælde begrænse mig til Fyns Stift. Jeg paa-talte dette Forhold allerede i Fjor og hævdede som min Opfattelse, at en saadan Sammenlægning ikke burde finde Sted, medmindre den var tiltraadt af det paagældende Menighedsraad paa Menighedens Vegne. Der har ogsaa gentagne Gange i Pressen, særlig i „Kristeligt Dagblad“, været protesteret mod saadanne vilkaarlige Sammenlægninger. Hvor der har været Ønske om Sammenlægning af eller Adskillelse af to Kommuner i kommunal Henseende, har Indenrigsministeriet altid taget